

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental) เพื่อศึกษาผลการใช้ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ต่อการใช้กระบวนการพยาบาล ความพึงพอใจของพยาบาลและผู้ป่วย โดยศึกษาเปรียบเทียบกับการใช้ระบบการมอบหมายงานแบบปกติ ซึ่งมีสมมติฐานการวิจัย 3 ข้อ ดังนี้

1. ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้มีการใช้กระบวนการพยาบาลมากกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ
2. ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้พยาบาลมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสูงกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ
3. ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลสูงกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาล เซนต์หลุยส์ จำนวน 23 คน ซึ่งปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบปกติและแบบพยาบาลเจ้าของไข้ ทั้งหมดมีความรู้พื้นฐานในการใช้กระบวนการพยาบาล มีวุฒิการศึกษาทางการพยาบาลระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนักอยู่ระหว่าง 1-3 ปี ส่วนมากอยู่ในวัยหนุ่มสาวตอนปลาย จำนวน 15 คน รองลงมาเป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จำนวน 8 คน
2. กลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในระบบการมอบหมายงานแบบปกติและกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับบริการในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ จำนวนกลุ่มละ 20 คน จับคู่ (Matched pairs) ตามเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรเหมือนกันเป็นคู่ดังนี้

2.1 แต่ละกลุ่มมีเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่ากัน คือ เพศหญิง 10 คน
เพศชาย 10 คน

2.2 อยู่ในวัยสูงอายุตอนต้น 11 คน วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย 5 คน วัยผู้ใหญ่ตอนต้น
2 คน วัยหนุ่มสาวตอนปลาย 1 คน และวัยสูงอายุตอนปลาย 1 คน

2.3 เป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย 5 คน โรคเบาหวาน 4 คน โรคไตวาย
3 คน โรคเส้นเลือดที่หัวใจตีบ 2 คน โรคความดันโลหิตสูง 2 คน โรคปอดบวม 2 คน
โรคหัวใจล้มเหลว 1 คน และโรคเลือดออกในระบบทางเดินอาหาร 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีทั้งหมด 3 ชุด ซึ่งได้ตรวจสอบความตรงตาม
เนื้อหาและตรวจสอบความเที่ยงแล้ว ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบวัดความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมีค่าความเที่ยง .94

ชุดที่ 2 แบบวัดความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาลซึ่งมีค่าความเที่ยง .95

ชุดที่ 3 แบบตรวจสอบการใช้กระบวนการพยาบาล ประกอบด้วย

3.1 แบบตรวจสอบการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอนจากการ
บันทึก มีค่าความเที่ยง .99

3.2 แบบตรวจสอบการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง จากการ
บันทึก มีค่าความเที่ยง 1

วิธีดำเนินการวิจัย

มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ติดต่อขออนุญาตจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ผู้อำนวยการ
ฝ่ายการพยาบาล หัวหน้าส่วนวางแผนพัฒนาบุคลากร และหัวหน้าหออภิบาลผู้ป่วยหนัก

2. ทำการอบรมเพื่อทบทวนการใช้กระบวนการพยาบาลให้กับพยาบาลจำนวน 23 คน
และหัวหน้าหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ซึ่งปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบปกติ

3. หลังการอบรม 1 อาทิตย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลจากผู้ป่วยที่มาใช้บริการที่ใช้ระบบการมอบหมายงานแบบปกติ โดยการคัดเลือกตามเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากร ในกลุ่มควบคุม จำนวน 44 คน ใช้เวลา 5 เดือน
4. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานจากพยาบาลจำนวน 23 คน ที่ปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบปกติ
5. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอน และต่อเนื่องจากการบันทึกจากรายงานของผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่างประชากรในกลุ่มควบคุม จำนวน 44 คน
6. ทำการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ให้กับพยาบาลจำนวน 23 คนเดิมที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ในระบบการมอบหมายงานแบบปกติ
7. หลังการอบรม 1 อาทิตย์ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลจากผู้ป่วยที่มาใช้บริการที่ใช้ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ โดยการคัดเลือกตามเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่จับคู่ (Matched pairs) กับตัวอย่างประชากรในกลุ่มควบคุมได้ 20 คน ใช้เวลา 3 เดือน
8. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานจากพยาบาลจำนวน 23 คนเดิมที่ได้ปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้
9. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอนและต่อเนื่องจากการบันทึกจากรายงานของผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคลของพยาบาลและผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่างประชากร
2. ทดสอบค่า t ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาลในระบบการ

มอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้และแบบปกติ โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Science) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. คำนวณค่าร้อยละของคะแนนเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอนจากการบันทึก
4. คำนวณค่าเฉลี่ย และระดับความต่อเนื่องของการใช้กระบวนการพยาบาลจากการบันทึก

สรุปผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน

1.1 ความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้โดยรวมสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน (ตารางที่ 3)

1.2 โดยเฉลี่ยแล้วพยาบาลมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ และสูงกว่าแบบปกติทุกด้าน คือ ได้ปฏิบัติงานในลักษณะที่ท้าทายความสามารถ ความมีอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล มีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล และการได้รับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน (ตารางที่ 4)

1.3 พยาบาลมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ สูงกว่าแบบปกติทุกข้อรายการ และพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนระบบการมอบหมายงานแบบปกติระดับความพึงพอใจของพยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน (ตารางที่ 5)

2. ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาล

2.1 ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาล ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้กับแบบปกติ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน (ตารางที่ 6)

2.2 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ ไม่แตกต่างจากบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบปกติทุกด้าน (ตารางที่ 7)

2.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ในระดับเดียวกับแบบปกติคือ อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงบางข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับน้อย คือ เรื่อง "พยาบาลได้อธิบายและแนะนำวิธีปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้น" "พยาบาลได้อธิบายให้เข้าใจถึงสาเหตุอาการ การรักษา ตลอดจนการปฏิบัติตน การสังเกตอาการผิดปกติ" "พยาบาลได้แนะนำญาติของผู้ป่วยเกี่ยวกับวิธีช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยขณะอยู่ในโรงพยาบาล" "พยาบาลได้เตรียมการเพื่อให้ญาติผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับบ้าน (ตารางที่ 8)

3. การใช้กระบวนการพยาบาล

3.1 การบันทึกเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอนทั้งในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้และแบบปกติ มีค่าร้อยละเท่ากัน คือ มีการบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาลเป็นส่วนมากในเรื่องการประเมินปัญหาผู้ป่วย (ร้อยละ 75-100) และการประเมินผลการพยาบาล (ร้อยละ 100) ไม่มีการบันทึกเกี่ยวกับการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล และการปฏิบัติการพยาบาลตามแผน (ตารางที่ 9)

3.2 การบันทึกเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้และแบบปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ มีการบันทึกอย่างต่อเนื่องในระดับมากเกี่ยวกับการประเมินปัญหาผู้ป่วย ($\bar{X} = 2$) การปฏิบัติการพยาบาล ($\bar{X} = 1.75$) และการประเมินผลการพยาบาล ($X = 1.85$) ไม่มีการบันทึกในเรื่องของการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และการวางแผนการพยาบาล (ตารางที่ 10)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย แบ่งการอภิปรายเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาล

ตอนที่ 3 การใช้กระบวนการพยาบาล

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้และแบบปกติ และพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อรายการสามารถอธิบายเหตุผลเมื่อพิจารณาตามรายด้านและรายข้อได้ ดังนี้

1. ด้านลักษณะงานที่ทำทลายความสามารถ พบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ พยาบาลมีความพึงพอใจในระดับมากสูงกว่าในระบบการมอบหมายงานแบบปกติในเรื่องเกี่ยวกับ "การได้รับผิดชอบในการพยาบาลโดยตรงแก่ผู้ป่วยและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง" "การมีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่" "การมีส่วนร่วมกับทีมสุขภาพในการวางแผนการรักษาพยาบาล" เป็นเพราะการได้รับผิดชอบเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยคนเดิมตลอดตั้งแต่แรกรับจนกระทั่งจำหน่ายประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการดูแลเป็นความรับผิดชอบของพยาบาลเจ้าของไข้โดยตรง จึงต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ต่อการดูแลผู้ป่วยที่รับผิดชอบ โดยการรวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาปัญหาของผู้ป่วย การวางแผนการพยาบาล การกำหนดเป้าหมายและประเมินผลงานด้วยตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นงานที่ทำทลายความสามารถ ก่อรูปกับการได้รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยคนเดิมอย่างต่อเนื่อง ย่อมรู้ความเปลี่ยนแปลงและเข้าใจความต้องการของผู้ป่วย สามารถให้การดูแลได้เหมาะสมที่สำคัญคือรู้และตระหนักถึงผลการปฏิบัติงานของตนเองว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใดจึงสร้างความพึงพอใจได้ในระดับมาก ซึ่งการดูแลในระบบการมอบหมายแบบปกติจะได้รับการดูแลผู้ป่วยไม่คงที่ โดยเปลี่ยนผู้ป่วยได้ทุกครั้ง อาจทำให้เกิดความต่อเนื่องในการดูแลได้

นอกจากนี้การที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยคนเดิมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกรับจนกระทั่งจำหน่ายทำให้พยาบาลทราบข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ป่วยตลอดจนการเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้าในการรักษาพยาบาล ทำให้พยาบาลมีความสามารถในการเข้าร่วมกับทีมสุขภาพได้อย่างดี ต่อการเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการให้ข้อมูลสำคัญ ข้อคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะต่อการวางแผนการรักษาพยาบาล จึงสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ได้ในระดับมาก สูงกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ

2. ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล พบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ พยาบาลมีความพึงพอใจในระดับมากเกี่ยวกับ "การรวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาปัญหาของผู้ป่วย" "การกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล" "การกำหนดกิจกรรมการพยาบาล"

เพื่อสนองตอบปัญหาของผู้ป่วย" "การให้การพยาบาลตามแผนการพยาบาลที่กำหนดไว้ และสามารถ
 ตัดแปลงปรับปรุงการพยาบาลให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์" "สามารถติดตามประเมินผล
 การพยาบาลได้อย่างต่อเนื่อง" นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการ "ให้การสอนให้คำปรึกษาหรือข้อมูล
 เพื่อส่งเสริมภาวะสุขภาพของผู้ป่วย" และ"ประสานงานกับบุคลากรอื่น ๆ ในทีมสุขภาพเพื่อให้การ
 ดูแลที่มีคุณภาพและวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเพื่อการดูแลที่ต่อเนื่อง" แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจ
 ต่อการใช้กระบวนการพยาบาลอย่างครบขั้นตอนและต่อเนื่องในอันที่จะแก้ไขปัญหาหรือสนองตอบต่อ
 ความต้องการของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง เพราะในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้
 พยาบาลจะ ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยคนเดิมอย่างต่อเนื่องทำให้ไม่ต้องเสียเวลาในการเริ่มต้น
 รวบรวมข้อมูลเพื่อค้นหาปัญหาของผู้ป่วยใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลามาก หากแต่ทำให้มีเวลาเพียงพอที่จะ
 วางแผนการพยาบาล ตรวจสอบข้อมูล ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และประเมินผลการพยาบาลได้
 อย่างต่อเนื่อง สามารถให้การพยาบาลตามแผนการพยาบาลที่กำหนดไว้ สามารถตัดแปลงปรับปรุง
 การพยาบาลให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ แสดงให้เห็นว่า ระบบการมอบหมายงานแบบ
 พยาบาลเจ้าของใช้เป็นระบบที่สามารถส่งเสริมการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล
 นั่นคือ ส่งเสริมให้พยาบาลได้ปฏิบัติงานในบทบาทอิสระ จึงสร้างความพึงพอใจให้กับพยาบาลในระดับ
 มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Herzberg (1967) ที่พบว่า ผู้ปฏิบัติจะเกิดความพึงพอใจใน
 งานถ้าได้อิสระในการทำงาน มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำมากขึ้น และ
 Brown (1982) กล่าวถึงบทบาทอิสระของพยาบาลในการประกอบวิชาชีพพยาบาล คือ การ
 ตัดสินใจให้การพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาล วางแผนการพยาบาลให้สอดคล้องกับแผนการ
 รักษา และสนองตอบปัญหาและความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยและครอบครัว การมีบทบาท
 ในการสอน ให้คำปรึกษา เพื่อส่งเสริมภาวะสุขภาพแก่ผู้ป่วยและครอบครัว ตลอดจนประสานงาน
 กับบุคลากรอื่นในทีมสุขภาพ เพื่อให้การดูแลที่มีคุณภาพ

3. ด้านโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล พบว่า การปฏิบัติ
 งานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ พยาบาลมีความพึงพอใจในระดับมาก สูง
 กว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติในเรื่อง "ปริมาณงานที่รับผิดชอบมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติ
 การพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ" เพราะการได้รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยคนเดิมอย่างต่อเนื่องทำให้ไม่
 ต้องเสียเวลา เริ่มต้นศึกษาข้อมูลย้อนหลังเพื่อค้นหาปัญหาของผู้ป่วยใหม่ แต่ทำให้มีเวลา
 เพียงพอที่จะปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ จึงสร้างความพึงพอใจได้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ Ballonado (1980) พบว่า พยาบาลจะมีความพึงพอใจในงานถ้าได้ปฏิบัติงานในอัตราส่วนระหว่างผู้ป่วยและพยาบาล เหมาะสมที่จะสามารถให้การพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้พบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้กับแบบปกติ พยาบาลมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ในเรื่อง "การมีเวลาเพียงพอในการวางแผนการพยาบาลให้มีคุณภาพ" และ "การมีเวลาเพียงพอได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน" เพราะการดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤตในหออภิบาลผู้ป่วยหนักจะมีกิจกรรมการพยาบาลมากมายที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้ผู้ป่วยนั้นภาวะวิกฤต จึงรู้สึกว่ามีเวลามากพอที่จะค้นคว้าเพิ่มเติมและวางแผนการพยาบาลอย่างมีคุณภาพ อีกทั้งการที่จะวางแผนการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพผู้ปฏิบัติจะต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมากพอจึงจะสามารถพัฒนาการวางแผนการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพ จึงสร้างความพึงพอใจได้เพียงระดับปานกลาง

4. ด้านการได้รับความสำเร็จในการปฏิบัติงาน พบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้พยาบาลมีความพึงพอใจในระดับมากกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติทุกข้อรายการ ในเรื่อง "สามารถแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์" "การปฏิบัติได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ" "ความรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานการบริการพยาบาลที่ปฏิบัติ" "การปฏิบัติพยาบาลด้วยความรู้สึกมั่นใจและปลอดภัย" และ "สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยเป็นรายบุคคลได้อย่างครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยตั้งแต่แรกรับใหม่จนกระทั่งจำหน่าย ผู้ปฏิบัติจะทราบข้อมูล ข้อวินิจฉัย ตลอดจนผลการดูแลรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับอย่างครบถ้วนต่อเนื่อง ทำให้สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้สอดคล้องกับปัญหาของผู้ป่วยและครอบคลุม ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย ซึ่งแสดงถึงการให้การดูแลผู้ป่วยอย่างมีคุณภาพ อันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการปฏิบัติพยาบาล จึงสร้างความพึงพอใจได้ในระดับมาก สูงกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ การปฏิบัติพยาบาลจึงสร้างความพึงพอใจได้ในระดับมาก สูงกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Deet and Fraebe (1984) พบว่า พยาบาลมีความพึงพอใจในงานเกี่ยวกับคุณภาพการดูแลผู้ป่วย (Quality of patient care)

นอกจากนี้การที่ได้ทราบข้อมูลและความก้าวหน้าในการดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจในการเข้าร่วมทีมสุขภาพในการวางแผนการรักษายาบาลผู้ป่วยให้ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ปฏิบัติงานย่อมได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ เป็นผลให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกภาคภูมิใจในผลงาน การบริการพยาบาลที่ปฏิบัติจึงสร้างความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นควรสนับสนุนหรือจัดดำเนินการให้การปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ ในหออภิบาลผู้ป่วยหนักคงอยู่ต่อไป เนื่องจากเป็นระบบที่เอื้ออำนวยต่อการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งส่งผลถึงคุณภาพการดูแล โดยผู้ป่วยจะได้รับการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการเป็นรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ถือได้ว่าเป็นระบบที่สร้างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานและการคงอยู่ของพยาบาล สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของพยาบาลวิชาชีพต่อการปฏิบัติงานในเรื่องความมีอิสระในการปฏิบัติงาน การได้ปฏิบัติงานที่ท้าทายความสามารถ และการได้รับผลสำเร็จจากการปฏิบัติงาน ดังงานวิจัยของ พวงรัตน์ บุญานุรักษ์ (2536) พบว่า ความคาดหวังของพยาบาลวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องการได้ปฏิบัติงานในขอบเขตของวิชาชีพโดยอิสระด้วยการตัดสินใจของตนเอง และการมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติการพยาบาลที่ดี และสอดคล้องกับทฤษฎีจูงใจของ Herzberg's ที่กล่าวว่า ระบบงานที่สนับสนุนปัจจัยจูงใจภายใน (Instinsic Satisfaction) คือส่งเสริมให้พนักงานมีอิสระในการปฏิบัติงาน ได้ปฏิบัติงานที่ท้าทายความสามารถ และได้รับผลสำเร็จในงาน มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของบุคลากร และสอดคล้องกับการศึกษาของ Gellerman (1968) พบว่า ลักษณะงานที่เปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ปฏิบัติงานได้รับผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานและปฏิบัติงานได้ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะดึงดูดใจให้พนักงานคงอยู่ในองค์กรต่อไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาล

จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้กับแบบปกติไม่แตกต่างกัน สามารถอธิบายเหตุผลเมื่อพิจารณาตามรายด้านและรายชื่อได้ดังนี้

1. ด้านความสามารถทางเทคนิควิชาชีพ ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับมากไม่แตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องการตอบคำถามหรือข้อข้องใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยให้เข้าใจชัดเจน ทำการรักษาพยาบาลด้วยความมั่นใจ ให้การพยาบาลหรือการช่วยเหลือที่ทำให้สุขสบายขึ้น ตลอดจน

ให้การช่วยเหลืออย่างดีเมื่อผู้ป่วยมีปัญหาหรือเมื่อพบอาการผิดปกติ เป็นเพราะว่า การปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนักเป็นการดูแลผู้ป่วยที่เผชิญกับภาวะวิกฤตต่อชีวิต มีเป้าหมายการดูแลที่มุ่งรักษาชีวิตเป็นหลัก ดังนั้นการให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด คอยซักถามอาการเป็นระยะ เพื่อประเมินสภาพอาการและการตอบสนองต่อผลการรักษาพยาบาล เพื่อให้การช่วยเหลือด้วยความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ เป็นสิ่งที่เข้มงวด ต้องปฏิบัติ กอปรกับผู้ที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก จะได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ ความรู้ความสามารถทันต่อความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ ๆ และมีทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติตนให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างฉับไว และแม่นยำ แสดงออกถึงความคล่องแคล่วว่องไวเป็นที่ชื่นชอบและศรัทธาของผู้ป่วย ดังนั้น ไม่ว่าจะใช้การมอบหมายงานในลักษณะใดก็ตามความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อความสามารถทางเทคนิควิชาชีพจึงไม่แตกต่างกัน

2. ด้านลักษณะบุคลิกภาพผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับมากไม่แตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่พักพยาบาลแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตนเอง มีการแสดงออกที่น่าเชื่อถือ และมีการแสดงออกด้วยอัธยาศัยไมตรี เป็นเพราะว่าพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยหนักในขณะนี้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่หออภิบาลผู้ป่วยหนักมาแล้ว 3 ปี ทำให้มีประสบการณ์มากเพียงพอที่แสดงออกด้วยความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือในการให้การดูแลผู้ป่วย ในเรื่องการแสดงออกด้วยอัธยาศัยไมตรี ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับมากไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะอัตราส่วนของพยาบาลต่อผู้ป่วยในทั้งสองระบบเท่ากัน คือ พยาบาล 1 คน ต่อคนไข้ 2 คน ทำให้มีเวลาในการให้ความสนใจเอาใจใส่ด้วยอัธยาศัยไมตรีไม่แตกต่างกัน กอปรกับลักษณะบุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ติดตัวพยาบาลแต่ละคน พยาบาลที่ปฏิบัติงานในทั้ง 2 ระบบ เป็นกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น ไม่ว่าจะปฏิบัติงานในลักษณะการมอบหมายงานแบบใดก็ตามจึงไม่พบข้อแตกต่างอย่างเด่นชัด

3. ด้านสัมพันธภาพที่มุ่งสร้างความไว้วางใจ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่พักพยาบาลรับฟัง พูดปลอบโยนและให้กำลังใจผู้ป่วย การปฏิบัติและแสดงออกด้วยมารยาทอันเหมาะสมแก่วัยและฐานะของผู้ป่วย การให้การพยาบาลโดยจัดสถานที่ให้มิดชิดเป็นสัดส่วนไม่เปิดเผย การเอาใจใส่สม่ำเสมอ พูดคุยซักถามความทุกข์สบายทั้งปัญหาทางกายและทางจิตใจ เป็นระยะโดยสม่ำเสมอ และตอบคำถามด้วยความเข้าใจไม่แสดงความเบื่อหน่าย ตลอดจนผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการปฏิบัติและการดูแลช่วยเหลืออย่างเต็มที่ที่ทัดเทียมผู้ป่วยอื่น ผู้ป่วยสามารถแสดงความรู้สึกต่าง ๆ และพูดคุยกับพยาบาลได้โดยไม่รู้สึกอึดอัด

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นการแสดงออกถึงการดูแลที่คำนึงถึงจิตใจของผู้ป่วยและครอบครัว เป็นเพราะว่า ปัจจุบันมีการเรียนการสอนทางการพยาบาลตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการดูแลผู้ป่วยที่มุ่งเน้น เรื่องการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม (Holistic) เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้พยาบาลได้ตระหนักและเข้าใจว่ามนุษย์แต่ละคนเป็นองค์รวมอย่างผสมผสานของร่างกาย จิตใจ วิญญาณ และสิ่งแวดล้อมหรือสังคมของบุคคลนั้น มิใช่การตอบสนองด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว หากต้องคำนึงถึงด้านจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของบุคคลภายใต้สิ่งแวดล้อมหรืออิทธิพลของสังคมที่บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่ จึงทำให้พยาบาลมีความเข้าใจและให้การดูแลที่แสดงออกถึงการเคารพในความเป็นบุคคลของผู้ป่วยและครอบครัว เช่น มีการแสดงด้วยมารยาทอันเหมาะสมแก่วัยและฐานะของผู้ป่วย ให้การพยาบาลโดยจัดสถานที่ให้มิดชิดไม่เปิดเผยร่างกายในส่วนที่ต้องปกปิด ให้การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวอย่างเต็มที่และทักทายผู้ป่วยอื่น ตลอดจนเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ พุดคุยซักถามความทุกข์สบายทั้งปัญหาทางกายและทางจิตใจเป็นระยะสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกไว้วางใจต่อพยาบาลผู้ให้การดูแล ก่อรูปกับเป็นช่วงระยะวิกฤต ซึ่งผู้ป่วยมีสภาพที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพยาบาลอย่างใกล้ชิด จนพ้นจากภาวะวิกฤต จึงทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับมาก ไม่แตกต่างกันทั้งสองระบบ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ต่อความสามารถทางเทคนิควิชาชีพ ลักษณะบุคลิกภาพ ตลอดจนสัมพันธภาพที่มุ่งสร้างความไว้วางใจได้ในระดับมากเช่นเดียวกับระบบการมอบหมายงานแบบปกติ แสดงให้เห็นว่านอกเหนือจากระบบการมอบหมายแบบอื่น ๆ ที่ใช้อยู่ ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ก็เป็นอีกระบบหนึ่งที่ดีควรให้ความสนใจ นำสู่การบริหารการพยาบาลเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลให้มีลักษณะวิชาชีพมากขึ้น เช่น เพื่อนำสู่การพัฒนาการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล และการบันทึกทางการพยาบาลที่มีคุณภาพ โดยไม่ทำให้ความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อบริการพยาบาลลดลง

ในด้านสัมพันธภาพที่มุ่งสร้างความไว้วางใจในเรื่องการได้รับทราบการวินิจฉัยโรค ความก้าวหน้าของการรักษาพยาบาล และผลการรักษาเป็นระยะ ๆ จากพยาบาล พยาบาลได้อธิบายเหตุผลและความจำเป็นในการรักษาพยาบาลให้ทราบ ตลอดจนพยาบาลได้ปรึกษาผู้ป่วยและครอบครัวก่อนตัดสินใจและวางแผนการดูแลรักษาและให้การพยาบาล พบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบปกติ ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับน้อย แต่ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบ

พยาบาลเจ้าของไข้ พยาบาลจะได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยคนเดิมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกรับจนกระทั่งจำหน่าย ทำให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนความก้าวหน้าของการรักษาพยาบาล และผลการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ก่อรูปกับความรับผิดชอบในการเป็นเจ้าของไข้ ทำให้ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อผู้ป่วยที่ให้การดูแลต่อภาระที่จะต้องให้คำอธิบายให้ผู้ป่วยและญาติได้รับรู้ และเข้าใจถึงความก้าวหน้าของการรักษาพยาบาล จึงส่งผลให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง โดยที่ในระบบการมอบหมายงานแบบปกติมีความพึงพอใจต่อเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย

4. สัมพันธภาพที่มุ่งให้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พบว่า ในเรื่องเกี่ยวกับพยาบาล ได้อธิบายถึงการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมเกี่ยวกับสภาพความเจ็บป่วยในระหว่างที่อยู่โรงพยาบาล ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน และเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องอธิบายให้ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อความร่วมมือให้ปฏิบัติตามเพื่อผลการรักษาพยาบาลที่ส่งผลดีต่อผู้ป่วย จึงพบว่าผู้ป่วยมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทั้งสองระบบ

ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับที่พยาบาล ได้อธิบายและแนะนำวิธีปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้น อธิบายให้เข้าใจถึงสาเหตุ อาการ การรักษา ตลอดจนการปฏิบัติตน การสังเกตอาการผิดปกติ บั๊จจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดอาการมากขึ้นและวิธีการดูแลตนเองหรือช่วยเหลือตนเอง เมื่อเกิดอาการผิดปกติ อีกทั้งแนะนำญาติผู้ป่วยเกี่ยวกับวิธีการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยขณะอยู่โรงพยาบาล และเมื่อกลับไปอยู่บ้านนั้น ผู้ป่วยมีความพึงพอใจในระดับน้อยไม่แตกต่างกันทั้ง 2 ระบบ เป็นเพราะการพยาบาลในหออภิบาลผู้ป่วยมักจะมุ่งเน้นการช่วยชีวิตเป็นสำคัญ จะให้ความสำคัญต่อความสามารถในการปฏิบัติทางเทคนิควิชาชีพเพื่อช่วยชีวิตมนุษย์ จึงยังไม่ให้ความสำคัญหรือให้เวลาต่อการสอน การให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยและญาติเพื่อการดูแลสุขภาพผู้ป่วยอย่างจริงจัง เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจต่อการพัฒนาแนวคิดและศักยภาพของพยาบาล ให้สามารถแสดงบทบาทด้านนี้ได้อย่างมีคุณภาพ เพราะการให้คำแนะนำการสอนและการให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยและญาติให้สามารถปฏิบัติตนเองได้ถูกต้องในการดูแลสุขภาพเป็นการส่งเสริมการหายของโรค และคงไว้ซึ่งชีวิตและสุขภาพที่ดีของมนุษย์ ดังงานวิจัยที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำเร็จของการสอนผู้ป่วยพบว่า จากการสอนผู้ป่วยทำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตนเน้นไปในทางส่งเสริมผลการดูแลรักษาดีขึ้น ลดการรับเข้าไว้รักษาในโรงพยาบาลได้ (Simonds 1967 อ้างถึงใน พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ 2525) นอกจากนี้พบว่าผู้ป่วยหลังการผ่าตัดกลุ่มที่ได้รับการสอนกลับบ้านได้เร็วกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการสอน (Johnson 1965 อ้างถึงใน พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ 2525) การสอนผู้ป่วยจึงเป็นกิจกรรมสำคัญ

ของการปฏิบัติการพยาบาลอันมีผลต่อการประกันคุณภาพการพยาบาล นอกจากนี้ยังเป็นจุดเน้นที่มีความสำคัญยิ่งในการส่งเสริมความเป็นอิสระในวิชาชีพ เพราะเป็นบทบาทที่พยาบาลวิชาชีพสามารถใช้ในการตัดสินใจของตนเองในการกำหนดแผนการสอน การให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติ โดยไม่ต้องมีคำสั่งการรักษา นั่นคือมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะวินิจฉัยความต้องการของผู้ป่วยและสามารถจัดให้มีการสอนผู้ป่วยได้ทุกโอกาสตามความเหมาะสม โดยจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับภาวะและสภาพของโรคที่ผู้ป่วยเป็นอยู่ในขณะนั้น การสอนผู้ป่วยจึงเป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพพยาบาลที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้

ตอนที่ 3 การใช้กระบวนการพยาบาล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบปกติและแบบพยาบาลเจ้าของใช้ มีการบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาลไม่แตกต่างกันมีบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาลเป็นส่วนมากในเรื่องของการประเมินปัญหาผู้ป่วย และการประเมินผลการพยาบาล ไม่มีการบันทึกเกี่ยวกับการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล และการปฏิบัติการพยาบาลตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากหลายสาเหตุคือ

1. ตัวผู้ปฏิบัติเองยังมีความเข้าใจไม่เพียงพอเกี่ยวกับการบันทึกข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล ส่งผลให้การบันทึกการปฏิบัติการตามแผนการพยาบาลที่กำหนดไว้ไม่เกิดขึ้นด้วย ยังต้องการการฝึกทักษะในการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล
2. ผู้ปฏิบัติยังคุ้นเคยกับการบันทึกตามรูปแบบเดิม จึงไม่ปรากฏการเขียนในรูปแบบที่ถูกต้อง
3. ในทางปฏิบัติการส่งเวรยังคงใช้รูปแบบเดิมคือเน้นเกี่ยวกับการให้การพยาบาลตามแผนการรักษาให้ครบถ้วน เช่น การสวนปัสสาวะ การทำแผล การให้ยาและการให้สารน้ำอย่างครบถ้วนตามแผนการรักษา ดังนั้นการไม่นำบันทึกเกี่ยวกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลและแผนการพยาบาลมาใช้ในการรับและส่งเวรความสำคัญของการบันทึกข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลจึงลดน้อยลงไปมีผลต่อการให้ความสำคัญต่อการบันทึกแผนการพยาบาลลดลงด้วย จึงมักจะบันทึกเท่าที่จำเป็น

การบันทึกทางการพยาบาลที่แสดงถึงการใช้กระบวนการพยาบาลก็ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะเป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่าการวางแผนการพยาบาลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลอย่างอื่น และการบันทึกทางการพยาบาลที่แสดงถึงการใช้กระบวนการพยาบาลที่สนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยเป็นรายบุคคล ถือเป็นหลักฐานทางเอกสารที่สำคัญส่วนหนึ่งในการคงคุณภาพการพยาบาลหรือรักษามาตรฐานการดูแล และใช้เป็นเครื่องมือทางการบริหารเพื่อการควบคุมงาน (Beyer's and Philipps, 1979) พยาบาลจึงควรได้ตระหนักถึงคุณภาพของการบันทึกทางการพยาบาล เพื่อที่จะได้แสดงถึงแก่นความรู้อันเป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพ แสดงถึงการตัดสินใจของบุคลากรในวิชาชีพการพยาบาลภายใต้จริยธรรมแห่งวิชาชีพ กิจกรรมที่สนับสนุนประสิทธิผลของการบันทึกคือ

1. กำหนดเป็นข้อปฏิบัติของหอผู้ป่วยให้มีการใช้ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลแผนการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาลมาใช้ในการรับและส่งเวร การส่งต่อผู้ป่วย เป็นต้น
2. พัฒนาผู้ปฏิบัติให้มีความเข้าใจและมีทักษะในการบันทึกข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และการวางแผนการพยาบาล เช่น ประชุมปรึกษาทางการพยาบาลในเรื่องการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และการวางแผนการพยาบาล อย่างต่อเนื่อง
3. พัฒนารูปแบบการบันทึกให้ง่ายและสะดวกต่อการบันทึก เช่น ศึกษาวิจัยหารูปแบบการบันทึกที่ง่ายและสะดวกต่อการบันทึก โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานเอง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ฝ่ายผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ควรดำเนินการให้การปฏิบัติงานพยาบาลโดยใช้ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้คงดำเนินต่อไป เพื่อคุณภาพการบริการพยาบาล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้สร้างความพึงพอใจให้กับพยาบาลต่อการปฏิบัติงานในระดับมากกว่าการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบปกติ และผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการบริการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ในระดับมาก
2. เพื่อประสิทธิผลของการบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติงานในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของไข้ ควรได้พัฒนาดังนี้

2.1 กำหนดเป็นข้อปฏิบัติของหอผู้ป่วย ให้มีการใช้ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล แผนการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาลมาใช้ในการรับและส่งเวร การส่งต่อผู้ป่วย เป็นต้น

2.2 พัฒนาผู้ปฏิบัติการพยาบาลให้มีความเข้าใจและมีทักษะในการบันทึกข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และการวางแผนการพยาบาล เช่น ประชุมปรึกษาทางการพยาบาลในเรื่องการกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และการวางแผนการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

2.3 พัฒนารูปแบบการบันทึกให้ง่ายและสะดวกต่อการบันทึก เช่น ศึกษาวิจัยหารูปแบบการบันทึกที่ง่ายและสะดวกต่อการบันทึก โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานเอง

3. ผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ควรจัดโครงการเพื่อพัฒนาแนวคิด และศักยภาพของพยาบาล ให้สามารถแสดงบทบาทในด้านการสอน การให้คำแนะนำ และคำปรึกษา แก่ผู้ป่วย ได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ป่วยในเรื่องสัมพันธภาพ ที่มุ่งให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพอนามัยในระบบบริการทั้งสองระบบอยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลการใช้ระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้ ต่อความพึงพอใจของแพทย์ และนักศึกษานพยาบาลที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานว่า ดีกว่าระบบการมอบหมายงานแบบปกติหรือไม่อย่างไร

2. เพื่อพัฒนาการบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาล ควรศึกษาวิจัยถึงรูปแบบการนิเทศ และการรับและส่งเวรที่มีผลต่อการบันทึกการใช้กระบวนการพยาบาลในระบบการมอบหมายงานแบบพยาบาลเจ้าของใช้